

NOTAT

22. maj 2006

Kommentarer til ECRI's bemærkninger til regeringens oversigt over fejl og unøjagtigheder i ECRI's tredje landerapport om Danmark

1. Baggrund

ECRI's tredje rapport om Danmark vedrørende racisme og intolerance er nøje gennemgået med henblik på at identificere faktuelle fejl og unøjagtigheder samt politiserende og/eller udokumenterede påstande eller anbefalinger. De væsentligste anbefalinger fra ECRI's side vedrørende Danmarks forhold til internationale konventioner og anbefalinger er ligeledes nøje gennemgået.

ECRI er inden ECRI's vedtagelse af den endelige rapport gjort opmærksom på følgende fejl og unøjagtigheder, uden at der fra ECRI's side i nævneværdigt omfang er taget højde for disse bemærkninger.

Regeringens samlede bemærkninger til ECRI's rapport fremgår af en matrix, der udgør et bilag til rapporten. ECRI modtog denne matrix inden vedtagelsen af den endelige rapport. Der er samtidig udarbejdet en oversigt (på dansk) over fejl og unøjagtigheder, der er lagt på Integrationsministeriets hjemmeside sammen med ECRI's rapport. Da der er tale om en oversigt, hvor der for overskuelighedens skyld gives korte beskrivelser af indholdet af ECRI's rapport og regeringens matrix, indeholder den ikke den fulde og præcise tekst fra rapporten og matrixen.

Den 18. maj 2006 fremkom ECRI gennem sin formand Eva Smith med bemærkninger til denne oversigt, som gennemgås nedenfor. Først gengives dele af ECRI's rapport og regeringens bemærkninger hertil i kortfattet form. Derefter gengives med kursiv ECRI's/Eva Smiths bemærkninger. Integrationsministeriets foreløbige bemærkninger til disse kursiverede bemærkninger er indarbejdet med normal skrift umiddelbart herefter.

2. Væsentlige faktuelle fejl og unøjagtigheder:

- 1. ECRI anfører, at Danmark bortset fra Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ikke har taget skridt til at implementere internationale menneskerettighedskonventioner i dansk ret, og at domstolene sjældent referer til konventioner, som ikke er implementeret (9).**

Regeringen anfører, at menneskerettighedskonventioner, som Danmark har ratificeret, men som ikke er særligt implementeret på grund af regelharmonien, kan og bliver påberåbt og anvendt ved danske domstole. Der henvises til domme, der bekræfter dette.

Det er et faktum, at et af regeringen nedsat udvalg i 2001 anbefalede, at en række internationale menneskerettighedskonventioner blev inkorporeret i dansk ret. Det er også et faktum, at kun Den Europæiske Menneskerettighedskonvention blev inkorporeret. Det er endvidere et faktum, at efter inkorporeringen er der sket et voldsomt løft i interessen for anvendelsen af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, der står i kontrast til anvendelsen af de øvrige konventioner. Det er korrekt, at de øvrige konventioner også anvendes, og regeringen har fundet en række eksempler. Om det er "sjældent" er en smagssag. Det er imidlertid et faktum, at det forekommer langt sjældnere end henvisninger til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Endvidere deles ECRI's vurdering af en række danske jurister.

Det giver et ufuldstændigt og forkert billede af situationen i Danmark, at ECRI ikke har fundet grundlag for at referere regeringens bemærkninger. Ved denne bevidste udeladelse giver ECRI det indtryk, at det danske retssystem ikke i fuldt omfang overholder Danmarks internationale forpligtelser. Selvom konventionerne ikke er implementeret, respekteres og anvendes de. Dette er nærmere forklaret i regeringens matrix under punkt 9.

2. ECRI anfører, at et betydeligt fald i anerkendelsesprocenten for asylansøgere skyldes manglende advokatbistand i første instans (punkt 54).

Dette er ikke korrekt. Regeringen henviser til en række grunde til, at denne påstand ikke er korrekt, herunder at der ikke siden faldet i anerkendelsesprocenten er foretaget ændringer i regler om advokatbistand i første instans, og at faldet nærmere skyldes ændringer i forholdene i asylansøgernes oprindelseslande.

Regeringens indvending er ikke relevant. ECRI's formulering er: "Det er blevet nævnt, at en af hovedårsagerne er..." Der er med andre ord tale om en særdeles forsigtig formulering - og det kan vel ikke bestrides, at dette muligt kan være en af årsagerne.

Jo, påstanden om at faldet skyldes manglende advokatbistand bestrides fortsat fuldt ud. Det er der i regeringens matrix givet fem grunde til, uden at ECRI har fundet grundlag for blot at afspejle et par af disse grunde i sin rapport.

3. ECRI anfører, at der er risiko for, at Danmark krænker non-refoulement-princippet (punkt 55). Der henvises herved til Flygtningenævnets rolle og det forhold, at afslag på ansøgning om humanitær opholdstilladelse ifølge ECRI ikke kan påklages.

Det er ikke korrekt, at Danmark ikke overholder non-refoulement princippet. Udlændingelovens § 31 fastlægger, at udsendelse ikke må ske i strid med non-refoulement princippet. Flygtningenævnet er et uafhængigt og domstolslignede nævn, der har en dom-

mer som formand. Humanitære opholdstilladelser kan alene søges af og gives til personer, der har fået afslag på asyl, hvorfor det ikke er relevant at henvise til reglerne om humanitære opholdstilladelser i forbindelse med spørgsmålet om non-refoulement-princippet.

Det er ikke korrekt, at Danmark ikke overholder non-refoulement princippet. Nej - og det har ECRI da heller ikke bestridt. ECRI nævner, at der er en risiko for, at flygtninge udsendes i strid med dette princip. Ingen - selv ikke en meget skråsikker regering - kan vel bestride, at der altid er en risiko for en forkert afgørelse, hvor godt man end søger at sikre sig.

I dette tilfælde peger ECRI - som vi gør i alle lande - på, at det ville være en ekstra sikkerhedsventil, hvis det var muligt at anke sagen til en uafhængig domstol. Uanset hvad regeringen hævder, er det et faktum, at flygtningenævnets afgørelser kun kan ankes for så vidt angår formelle sagsbehandlingsfejl. Det egentlige spørgsmål om vurderingen af asylgrundlag afgøres endeligt af Flygtningenævnet.

ECRI finder endvidere, at det ville være en ekstra sikkerhedsgaranti, hvis det var muligt at få advokathjælp ved den første ansøgning til myndighederne. Det er vist ubestrideligt, at det forekommer, at asylansøgere ikke nævner deres politiske arbejde i hjemlandet (bl.a. for ikke at bringe andre i fare) i deres første ansøgning. Kommer dette forhold først frem senere under Flygtningenævnets behandling, vil det svække ansøgerens troværdighed.

ECRI anerkender, at Flygtningenævnet er et domstolslignende organ, hvilket er præcist det udtryk, der anvendes af Regeringen.

Det er heller ikke korrekt, at der er risiko for, at Danmark overtræder non-refoulementprincippet. Hvis regeringen var bekendt med en sådan risiko på baggrund af de grunde, der gives i ECRI's rapport, nemlig henvisningen til humanitære opholdstilladelser og Flygtningenævnets rolle, jf. teksten i ECRI's rapport punkt 55, ville disse forhold naturligvis skulle ændres. Der henvises til regeringens matrix for den nærmere begrundelse under punkt 55 og 58.

4. ECRI antyder, at asylansøgere ikke har mulighed for at klage til en uafhængig domstol (punkt 58).

Dette er ikke korrekt. Flygtningenævnet, der er klageinstans i asylsager, er et uafhængigt domstolslignende organ med retslige garantier, der fuldt ud lever op til kravene om uafhængig domstolsbehandling. Flygtningenævnet har en dommer som formand.

Forkert. Regeringen har læst ECRI's henstilling helt overfladisk. ECRI skriver ikke "klage". ECRI skriver "anke" - og det er som nævnt ovenfor ganske korrekt, at afgørelsen som sådan ikke kan indbringes for de almindelige domstole.

Samtlige henstillinger er læst meget nøje. En så stærk anbefaling, som er anført i punkt 58, kan kun opfattes således, at det gældende system med Flygtningenævnet ikke findes fyldestgørende, hvilket regeringen bestrider. Flygtningenævnet er at sidestille med en uafhængig domstol.

5. ECRI anfører, at ansøgninger om humanitære opholdstilladelser ikke kan påklages (punkt 55).

Dette er ikke korrekt, idet der er almindelig adgang til klage for domstolene, jf. grundlovens § 63, ligesom ansøgeren kan klage til ombudsmanden for så vidt angår de formelle forhold i sagen.

Forkert. Der kan kun klages vedrørende formelle fejl ved afgørelsen.

Nej, det er ikke forkert. Ministeriet skal understrege, at afgørelser om humanitær opholdstilladelse kan prøves fuldt ud ved domstolene i medfør af grundlovens § 63. Der kan til illustration henvises til Højesterets domme af 28. april 2006 om humanitær opholdstilladelse til asylansøgere fra Kosovo.

Sager om humanitær opholdstilladelse adskiller sig fra asylsager, da nævnets afgørelser i asylsager ikke indbringes for domstolene, jf. udlændingelovens § 56, stk. 8. Højesteret har i en dom af 17. juni 1997 dog åbnet for, at der kan ske domstolsprøvelse af nævnets afgørelser, hvis der foreligger sagsbehandlingsfejl eller andre særlige omstændigheder.

Tilsvarende kan afgørelser om asyl ikke indbringes for Folketingets Ombudsmand, mens ombudsmandens prøvelse af ministeriets afgørelser om humanitær opholdstilladelse følger de normale retningslinier for ombudsmandens virksomhed.

6. ECRI anfører, at man har modtaget oplysninger om, at de ganske få sager vedrørende straffelovens § 266 b, som indbringes for domstolene, alene medfører bødestraffe (18).

Det er ikke korrekt. Der var i periode fra januar 2001 til december 2003 i alt fire sager, der resulterede i frihedsstraffe.

Her må regeringens kritik anerkendes. Der er tale om en faktuel fejl, hvilket jeg skal beklage. For ECRI's henstilling er det dog ganske underordnet, idet pointen er, at der er tale om (i ECRI'S øjne) milde domme, og således vil en betinget dom også blive betragtet.

ECRI var af Danmark gjort bekendt med dette inden udarbejdelse af den endelige rapport, uden at der er taget højde for dette i rapporten.

7. ECRI anfører, at en nynazistisk lokalradio fortsat modtager økonomisk støtte fra den danske stat, selvom den udspreder racistiske budskaber (19).

Dette er ikke korrekt, eftersom ingen nynazistisk lokalradio har modtaget økonomisk støtte fra staten siden 2003. Begge radiostationer, som ECRI omtaler, og som må formodes at være Radio Oasen og Radio Holger, har fået deres programtilladelser inddraget midlertidigt på grund af racistiske ytringer

Enig. Faktuel fejl. Det skal dog bemærkes, at der (efter regeringens egne oplysninger) er tale om en midlertidig inddragelse.

ECRI var af Danmark gjort bekendt med, at ingen nynazistisk lokalradio modtager støtte inden udarbejdelse af den endelige rapport, uden at der er taget højde for dette i rapporten.

8. ECRI nævner, at man i sin anden rapport anbefalede, at Danmark foretager en tæt overvågning af resultaterne af ændringen i indfødsretsloven (11). ECRI anfører, at Danmark ikke har taget skridt til at gennemføre denne anbefaling (12).

Dette er ikke korrekt, eftersom Integrationsministeriet overvåger effekten af ændringerne i indfødsretsloven, der ikke har resulteret i en diskriminerende praksis eller problemer i forhold til tildeling af statsborgerskab.

Dette er ikke en faktisk fejl. Efter ECRI's mening burde der gøres mere på dette område.

Når Integrationsministeriet har oplyst, at ministeriet overvåger effekten, er det en faktisk fejl at skrive, at der ikke er taget skridt til at gennemføre anbefalingen. Det kan undre, at ECRI ikke har fundet grundlag for at referere regeringens bemærkning under matrixen punkt 12 i sin rapport.

9. ECRI anfører, at Integrationsministeriet forudser, at en gennemførelse af forslaget om nye retningslinjer for tildeling af statsborgerskab vil medføre, at antallet af personer, som i givet fald vil kunne blive tildelt statsborgerskab, vil falde med 30 procent (12).

Dette er ikke korrekt, idet Integrationsministeriet ikke er i stand til at komme med et specifikt tal for de personer, som ikke vil opfylde betingelserne for tildeling af statsborgerskab.

Dette kan jeg desværre ikke forholde mig til. Tilsyneladende er en ansat i ministeriet kommet med den pågældende oplysning.

Integrationsministeriet har i den fortrolige dialog oplyst, at dette ikke er korrekt, uden at ECRI har fundet grundlag for at ændre det. Den fortrolige dialog gennemføres blandt andet med henblik på at rette misforståelser og fejl.

10. ECRI anfører, at selvom Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandlings afgørelser offentliggøres i Institut for Menneskerettigheders årsrapport, så er information om dets arbejde ikke videre kendt (33).

Dette er ikke korrekt, idet afgørelser truffet af Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling udover at blive offentliggjort i årsrapporten også offentliggøres på internettet. Integrationsministeren har i øvrigt offentligt opfordret klagekomitéen til at indtage en mere proaktiv og synlig rolle for at styrke kendskabet til klagekomitéens eksistens.

Her synes regeringen at modsige sig selv. ECRI anfører, at information om klagekomitéen for etnisk Ligebehandling og dens arbejde ikke er synderligt kendt. Ministeriet svarer, at man har opfordret Klagekomiteen til en mere proaktiv og synlig rolle! Det er svært at se, hvori ECRI's "væsentlige fejl" består.

Regeringen har tidligere oplyst ECRI om, at man også kan finde årsrapporten på internettet, uden at denne faktuelle oplysning er indføjet i rapporten, hvilket er en fejl. Regeringen viser herudover via aktiv handling, at man gerne ser kendskabet udbredt endnu mere.

11. ECRI anfører, at ECRI har modtaget oplysninger om, at lokale integrationsråd ikke får tilstrækkelig tid til at komme med bemærkninger til lovforslag (42).

Regeringen anfører, at de lokale integrationsråd ikke er forpligtet til eller forventes at komme med bemærkninger til lovforslag. De lokale integrationsråd skal primært rådgive lokale myndigheder.

Her er nok en mindre - ret betydningsløs - misforståelse fra ECRI's side. I øvrigt kan enhver jo komme med bemærkninger til lovforslag, så direkte forkert er det ikke.

Jo, der er direkte forkert at give det indtryk, at der ikke lyttes til integrationsrådene på et område, hvor rådene ikke har kompetence. Selvom regeringen tidligere har oplyst ECRI om denne fejl eller misforståelse, er dette ikke afspejlet i rapporten.

12. ECRI henviser til at, de lokale integrationsråd ikke modtager tilstrækkelig økonomisk støtte og henviser til tal fra regeringen vedrørende den faktiske støtte (42).

Regeringen anfører, at ECRI alene henviser til de tal, der vedrører årlige budgetter mellem 10.000 - 50.000 kr. og derunder, men undlader at nævne regeringens oplysninger om, at 39 % af alle integrationsråd har et budget på over 50.000 kr.

Regeringens indvending er uforståelig. ECRI nævner, at 43 % af integrationsrådene modtog mellem 10.000 og 50.000 kr. i støtte og 14 % mindre end 10.000 kr. - det kan heraf udledes, at 43 % modtog mere end 50.000 kr. Tallet for de integrationsråd, der modtog mere end 50.000 i støtte kan således ved simpel hovedregning udledes af ER-CI's rapport. Oven i købet er tallet 4 % højere end det, regeringen nu angiver.

Det er en meget unøjagtig og partisk anvendelse af baggrundsoplysninger at frasortere de fakta, der giver det mest positive billede – nemlig at 39 % af alle integrationsråd modtager mere end 50.000 kr. årligt. Og nej, tallet er ikke 4 % højere, end det regeringen nu angiver. Oplysningerne bygger på en undersøgelse, og de manglende 4 % skyldes, at et råd har svaret "ved ikke".

13. ECRI anfører, at nyligt ankomne flygtninge og indvandrere ikke kan vælge, i hvilken kommune de vil bosætte sig i (43).

Dette er ikke korrekt, idet regler om boligplacering af flygtninge dels ikke gælder for indvandrere, og dels kun gælder, mens flygtningen gennemgår integrationsprogrammet de første tre år.

Det er korrekt, at der burde have stået "flygtninge" og ikke "flygtninge og indvandrere".

ECRI var af Danmark gjort bekendt med dette inden udarbejdelse af den endelige rapport, uden at der er taget højde for dette i den endelige rapport.

14. ECRI bemærker, at visse kommuner har nægtet at modtage flere udlændinge på kontanthjælp (43).

Dette er ikke korrekt, eftersom kommuner ikke har ret til at nægte at modtage nyligt ankomne udlændinge alene med henvisning til, at det drejer sig om kontanthjælpsmodtagere.

Regeringen læser ECRI forkert. Det bekymrer ECRI, at nogle kommuner har nægtet at modtage flere udlændinge, der modtager kontanthjælp. ECRI benægter ikke, at kommunernes holdning er ulovlig. ECRI er bekymret for den indstilling til flygtninge (og mindrebedemlede), som en sådan holdning er udtryk for. Og regeringen kan vist ikke benægte, at nogle kommuner har udført mange krumspring for at slippe for flere flygtninge. Heriblandt at afvise på et socialt kriterium (kontanthjælp), hvor flygtninge/indvandrere er overrepræsenteret.

Nej. I ECRI's rapport fremstår det som et faktum, at visse kommuner har nægtet at modtage flere udlændinge på kontanthjælp, og regeringens bemærkning er ikke afspejlet i rapporten.

15. ECRI udtrykker bekymring over, om 28-års-reglen svarer til indirekte diskrimination mellem personer, der har opnået dansk statsborgerskab ved fødslen, og personer, der har opnået dansk statsborgerskab på et senere tidspunkt (49).

Regeringen henviser til, at personer, der er født og opvokset i Danmark, normalt vil blive undtaget fra tilknytningskravet, hvis de er kommet til Danmark som små børn.

Fejlen er på regeringens side. Det forekommer mig svært at benægte, at 28-årsreglen er udtryk for indirekte diskrimination til fordel for etniske danskere. Hvis jeg ikke tager

meget fejl, udarbejdede integrationsministeriet et notat ved reglens indførelse, der belyste, at denne regel stort set kun ville få betydning for etniske danskere. Men det er da glædeligt, at reglen i praksis administreres noget mindre restriktivt end ordlyden. Rettigheder i henhold til en "normal" administrativ praksis er imidlertid ikke det samme som rettigheder efter loven.

Der er ikke tale om en administrativ praksis. Det fremgår udtrykkeligt af bemærkningerne til lov nr. 1204 af 27. december 2003, jf. L 6 af 8. oktober 2003 side 10, at herboende personer, der ikke har haft dansk indfødsret i 28 år, er sidestillet med personer, der har haft dansk indfødsret i 28 år, i relation til fritagelse for tilknytningskravet, når de pågældende er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet, og som har opholdt sig lovligt her i landet i 28 år. Lov nr. 1204 af 27. december 2003 trådte i kraft den 1. januar 2004.

Det er vigtigt at have for øje, at 28-års-reglen er en undtagelse til tilknytningskravet. Man skal således have haft dansk indfødsret i 28 år eller som udgangspunkt ophold i Danmark i 28 år, jf. ovenfor, for at der kan dispenseres fra tilknytningskravet. En 28-årig person, der først har opnået indfødsret ved naturalisation for eksempel som 19 årig, opfylder ikke dette tidsmæssige krav, der skal til for at opnå dispensation fra tilknytningskravet.

16. ECRI anfører videre, at der må stilles en bankgaranti, der forfalder/indefryses, såfremt ansøgeren mister sit arbejde i de første syv år efter familiesammenføringen (49).

Dette er ikke korrekt, idet formålet med kravet om en bankgaranti er at opnå sikkerhed for fremtidige sociale ydelser udbetalt til ansøgeren.

Regeringens indvendig er irrelevant for ECRI's bekymring. Hvad formålet end er med bankgarantien, så er det et forhold, der besværliggør familiesammenføring for de individer, der befinder sig nederst på den sociale rangstige. Og det er alene det, ECRI påpeger.

Det af ECRI anførte i punkt 49 om bankgarantikravet er uanset ECRI's bemærkninger ikke korrekt. Muligheden for at inddrive afholdte udgifter til sociale ydelser gennem bankgarantien effektueres ikke af, at ansøger mister sit arbejde. Bankgarantien finder anvendelse som sikkerhedsstillelse, når ansøger modtager offentlig forsørgelse i medfør af lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

17. ECRI anfører, at asylansøgerbørn kun får særskilt tilrettelagt undervisning i centrene (punkt 56).

Dette er ikke korrekt, idet centeret kan indgå en aftale med en lokal skole om undervisning, hvis det er relevant for det pågældende barn. Ellers modtager barnet undervisning svarende til folkeskoleniveau i centeret.

Jeg forstår ikke Regeringens indvending. ECRI konstaterer, at asylansøgere børn får undervisning på centrene og anbefaler, at de får adgang til almindelige folkeskoler, så de ikke isoleres totalt. Regeringen mener, at dette ikke er korrekt, idet "centeret kan indgå en aftale med en lokal skole". Igen: Det var da en god oplysning. Men må man have lov at spørge: Hvor mange eksempler er der på det? Er hovedreglen ikke, at de undervises på asylcentrene?

ECRI var bekendt med regeringens oplysning om, at centeret kan indgå en aftale med en lokal skole om undervisning, hvis det er relevant for det pågældende barn, uden at dette er reflekteret i den endelige rapport. Det afgørende er, om det vurderes relevant for det pågældende barn.

18. ECRI anfører, at asylansøgere bliver meget isolerede, da de ikke er berettiget til at arbejde (56).

Det er korrekt, at asylansøgere som udgangspunkt ikke må tage lønnet beskæftigelse. Asylansøgere kan imidlertid deltage i mange aktiviteter på centret, jobtræningsprogrammer, sprogundervisning samt frivilligt og ulønnet humanitært arbejde, hvorved de kan være aktive, mens de afventer en afgørelse i deres sag. Desuden er der åbnet op for, at asylansøgere er berettiget til at arbejde, hvis de får et job, der hører under jobkortordningen.

Ad 18. Ikke forstået. Regeringen medgiver, at ECRI har ret i, at asylansøgere ikke må tage lønnet beskæftigelse. man tilføjer så, at nogle af dem kan finde beskæftigelse på centrene! Men ECRI's bekymring var netop isolationen, og den hjælper arbejdet på centrene jo ikke på.

Der gives ikke et nøjagtigt og fuldstændigt billede af situationen fra ECRI's side, og der kan henvises til regeringens matrix punkt 56 og 59. I øvrigt foregår jobtræningsprogrammer og ulønnet humanitært arbejde ikke på centrene. Samtidig bør man være opmærksom på, at fuld adgang til arbejdsmarkedet på ingen måde er den eneste måde, hvorpå isolation kan søges undgået.

19. ECRI anfører, at asylansøgere, der er i en udsendelsesposition, og som ikke er villige til at udrejse, alene får mad i et cafeteria og tøj, og at de får utilstrækkeligt mad (54). ECRI anbefaler kraftigt, at asylansøgere får tilstrækkelige ydelser (punkt 59).

Regeringen opfordrer ECRI til at oplyse om de angivne klager over utilstrækkelig mad, da sådanne vil blive taget seriøst. Det anføres samtidig, at de pågældende får tilstrækkeligt mad, og ECRI opfordres til at tage hensyn til, at de personer, der får nedsatte ydelser, er personer, der ikke samarbejder om udsendelse efter en endelig afgørelse i deres sag.

Jeg vil lade dette punkt tale for sig selv. Den igangværende debat i pressen om asylcentrene for afviste flygtninge kan vist illustrere, om ECRI's kritik er berettiget.

Jeg må på det kraftigste afvise, at der skulle være noget om, at de pågældende asylansøgere ikke får tilstrækkeligt mad efter sundhedsmæssige standarder. Samtidig er det en fejl, når ECRI i anbefaling 59 blander situationen for asylansøgere sammen med situationen for afviste asylansøgere. ECRI finder grundlag for at komme med en stærk anbefaling, selvom begrundelsen for anbefaling i afsnit 54 vedrører en anden persongruppe.

Den igangværende debat vedrører i øvrigt primært afviste asylansøgere, der ikke ønsker at udrejse frivilligt. De nye tiltag på området (37 mio. kr.) vedrører børn og er alene iværksat, fordi mange nu har været i Danmark i mere end tre år.

20. ECRI anfører, at der ikke er iværksat tiltag for at følge op på ECRI's anbefaling fra 2001, om at spørgsmålet om diskrimination også bør tages op af fagforeninger, de sociale partnere og beskæftigelseskontorer (62 og 63).

Det anføres, at de sociale partnere løbende arbejder med spørgsmål om integration, og der henvises til tiltag vedrørende ligebehandling og ikke-diskrimination.

ECRI står ved sin anbefaling fra 2001. Regeringen har en anden opfattelse.

Regeringen har givet ECRI faktuelle oplysninger om, at arbejdsmarkedets parter faktisk har taget spørgsmål om bekæmpelse af diskrimination op. Det handler ikke om, at regeringen har en anden opfattelse, men at faktuelle oplysninger ikke er afspejlet i rapporten. Der henvises til punkt 62 i regeringens matrix.

21. ECRI anbefaler, at personer, der tilhører en minoritetsgruppe, bør få passende økonomisk og social støtte, hvis de skal tage ophold i nye boligområder, og at der iværksættes tiltag, der fremmer kontakten med naboer (82).

Regeringen har henvist til de mange tiltag, der indgår i regeringens strategi for at forbedre forholdene i udsatte boligområder for at bremse ghettoseringstendenser og forbedre forholdene. ECRI oplyses desuden om, at der er afsat 600 mio. kr. til aktiviteter og initiativer i forbindelse med sociale og forebyggende tiltag i udsatte boligområder. Der er således allerede taget højde for anbefalingen.

Det kommer bag på mig, at Regeringen mener at have løst problemet med ghettosering og diskrimination ved tildeling af boliger. Men hvis det er tilfældet, så er det jo korrekt, at man allerede har taget højde for anbefalingen.

Regeringen har ikke anført, at problemerne er løst, men regeringen har henvist til de aktiviteter, der er iværksat, uden at disse er afspejlet i rapporten.

22. ECRI anfører, at der ikke er etableret systemer i Danmark til indsamling af information om klager vedrørende racisme og fremmedhad (101), og Danmark anbefales at etablere sådanne systemer (102).

Regeringen anfører, at der allerede sker indsamling af antallet af klager ved Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling. Samtidig er der undersøgelser til rådighed herom.

ECRI havde nok forestillet sig noget lidt mere omfattende end blot optælling af klager. Der er mange muligheder: Befolkningsundersøgelser, undersøgelser blandt personer, der må antages at være særligt udsat for diskrimination, optælling af artikler og indslag i medier. Udbredelsen af diskriminerende/negative udtalelser fra politikere. Undersøgelser mellem grupper af befolkningen. F.eks. jødiske skolebørn, muslimske skolebørn etc. etc. Det er ECRI's opfattelse, at der mangler information på dette felt. Og det er vel ikke en "faktuel fejl" at påpege dette ønske. Det er faktisk en del af ECRI's kommissorium. Tidligere blev der udført undersøgelser af Nævnet for Etnisk Ligestilling (Oplevet diskrimination m.fl.), men efter at det er lagt ind under Menneskerettighedscenteret, er der ikke længere ressourcer til den slags undersøgelser (Se bemærkninger under 8, 4. del).

ECRI's rapport afspejler ikke regeringens oplysninger, hvorfor det giver et unøjagtigt billede af situationen.

23. ECRI antyder kritik af – blandt andet på baggrund af manglende tiltale mod kulturministeren som følge af hans ifølge ECRI nedværdigende udtalelser om minoriteter i forbindelse med kulturkanonen – Danmarks administration af straffelovens § 266 b (racistiske ytringer) (punkt 105).

Danmark afviser ECRI's påstand under henvisning til, at straffelovens § 266 b fortolkes i overensstemmelse med Menneskerettighedsdomstolens praksis om ytringsfrihed, og at kulturkanonen tværtimod skal ses som noget positivt med henblik på at øge udlændinges indsigt i dansk kultur m.v.

Igen forskellige opfattelser. Denne gang af kulturministerens udtalelser. Med hensyn til § 266 b, er det ECRI's opfattelse, at den tolkes meget restriktivt i Danmark. Vi tillader mange ringeagtsytringer om andre grupper/kulturer, der ville være strafbare i andre europæiske lande.

Det antydes, at kulturministeren burde have været sigtet efter straffelovens § 266 b, uden at dennes udtalelser gengives. Dette er et meget unøjagtigt grundlag at bygge et så alvorligt forhold på.

24. ECRI påstår, at etniske danskeres intolerance over for minoritetsgrupper er stigende, og at alene 30 % af etniske danskere er interesserede i at møde medlemmer af andre grupper (punkt 106).

Danmark afviser ECRI's påstand under henvisning til, at ECRI synes at bygge analysen på et ufuldstændigt grundlag, og der peges på nylige undersøgelser, der viser det modsatte resultat.

ECRI mener, etniske danskeres intolerance over for minoritetsgrupper er stigende. Det samme mener mange danskere. Andre danskere (og regeringen) mener noget andet. Men en opfattelse kan vel ikke karakteriseres som en "faktuel" fejl. ECRI henviser til en undersøgelse, regeringen til en anden. Det faktuelle svar ligger vist ikke lige for.

Regeringen henviser ikke til faktuelle svar, men til at ECRI's analyser hviler på et ufuldstændigt grundlag. ECRI har ikke fundet grundlag for at afspejle de undersøgelser, som regeringen har henvist til, og dermed give et langt mere nuanceret billede.

3. Væsentlige politiserende og/eller udokumenterede påstande og anbefalinger:

Jeg vil ikke gennemgå alle disse punkter. Jeg kan dog tilbagevise dem alle, hvis det måtte ønskes. Langt de fleste af dem drejer sig om forskellige vurderinger af samme faktum. Med hensyn til det udokumenterede må jeg atter fremhæve, at ECRI's anbefaling ofte kommer før dokumentationen. Derfor består anbefalingen ofte i en opfordring til, at landet selv undersøger, om der kan være noget om påstanden. Enkelte af regeringens påstande kræver dog en kommentar.

Ifølge ECRI's mandat skal ECRI i landerapporterne overvåge fænomenet racisme, racediskrimination, fremmedhad, antisemitisme og intolerance ved tæt at undersøge situationen i Europarådets lande. ECRI skal udarbejde rapporter, der indeholder dets faktuelle analyser og forslag til, hvordan det enkelte land kan håndtere identificerede problemer (artikel 11, stk.1).

Det har fra regeringens side været forudsat, at sådanne faktuelle analyser hviler på et dokumenteret grundlag.

Det fremgår endvidere af ECRI's mandat, at ECRI skal varetage opgaven med at bekæmpe racisme, racediskrimination, xenofobia, antisemitisme og intolerance i Europa ud fra perspektivet om at beskytte menneskerettighederne – i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, dets tillægsprotokoller og relateret praksis (artikel 1, 1. led).

Det har således fra regeringens side været forudsat, at anbefalinger fra ECRI's side primært byggede på dette grundlag.

Da dette afsnit netop vedrører politiserende eller udokumenterede påstande og anbefalinger, er det ikke som anført af ECRI et spørgsmål om at tilbagevise eller ikke. Problemet er grundlæggende, at regeringens oplysninger ikke er afspejlet i rapporten, og at konklusioner og anbefalinger hviler på et unuanceret grundlag. Rapporten virker på disse områder politiserende og som et partsindlæg og ikke som en faktuel analyse.

- 1. ECRI påstår, at Danmark ikke har en klar og konsistent politik målrettet integrationen på arbejdsmarkedet (punkt 63). ECRI påstår, at regeringens integrationsplan "En ny chance til alle" blandt andet ikke giver minoriteter tilstrækkelige muligheder. ECRI anbefaler at regeringen vedtager en sammenhængende, klar og langsigtet integrationspolitik på arbejdsmarkedet (punkt 66).**

Regeringen afviser påstanden under henvisning til den langsigtede og konsistente politik, regeringen har ført siden gennemførelsen af handlingsplanen "Mod en ny integrationspolitik" fra marts 2002. ECRI er oplyst i detaljer om regeringens mange tiltag.

2. ECRI påstår, at politiet er meget modvillige/tilbageholdne over for at registrere anmeldelser, undersøge og retsforfølge forhold, der falder ind under straffelovens § 266 b. ECRI påstår videre, at dette bl.a. skyldes, at man i Danmark giver prioritet til ytringsfrihed (18).

Regeringen tager afstand fra den udokumenterede påstand om det danske politis tilbageholdenhed over for at efterforske og retsforfølge forhold, der kunne falde ind under straffelovens § 266 b. For så vidt angår Danmarks prioritering af ytringsfriheden minder regeringen om EMRK artikel 10 samt EMD's praksis, hvorefter ytringsfriheden udgør et afgørende grundlag for et demokratisk samfund samt en af de grundlæggende betingelser for dets fremskridt og individers selvudfoldelse. Retspraksis i forhold til § 266 b afspejler dette, og ytringsfriheden gives ikke en højere prioritet end, hvad der følger af EMD's praksis på området.

Som nævnt ovenfor under 23, 2. del), er det ECRI's generelle opfattelse, at § 266b burde finde anvendelse i flere situationer - og ECRI finder, at dette vil være muligt uden at komme i konflikt med internationale konventioner om ytringsfrihed. Eller vores egen grundlovs bestemmelser.

Regeringens bemærkninger under dette punkt angår det forhold, at ECRI's påstande ikke er underbyggede. Når regeringens bemærkninger i matrixen ikke er medtaget i ECRI's rapport, giver det et ufuldstændigt billede af situationen i Danmark, og ECRI's rapport synes ikke at hvile på en faktuel analyse, jf. ECRI's mandat. Regeringens nærmere oplysninger, herunder om at straffelovens § 266 b fortolkes i overensstemmelse med Artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, fremgår af punkt 18 i regeringens matrix.

3. ECRI anfører, at meget få sager om racistiske eller diskriminerende handlinger indbringes for de danske domstole, og at dette hovedsagligt skyldes, at dommere, anklagere og advokater ikke i passende grad tager relevant national og international lovgivning i betragtning. ECRI udtrykker endvidere stærk bekymring over danske dommers fordomme over for etniske minoriteter, når disse møder for domstolene som vidner eller tiltalte (29).

Regeringen påpeger, at ECRI's påstande fremføres uden dokumentation. Kritikken er således ikke berettiget.

Som nævnt ovenfor under 23, 2. del), er det ECRI's generelle opfattelse, at § 266b burde finde anvendelse i flere situationer - og ECRI finder, at dette vil være muligt uden at komme i konflikt med internationale konventioner om ytringsfrihed. Eller vores egen grundlovs bestemmelser.

For så vidt angår bemærkningen om de danske dommere hedder det i ECRI's rapport; "ECRI er dybt bekymret over meldinger om, at visse dommere er forudindtagede over for vidner og anklagede fra etniske minoriteter. Det er således åbenbart, at ECRI til den danske regering overbringer noget, man har hørt, og som virker bekymrende. ECRI siger på ingen måde, at rygten taler sandt, blot at det er bekymrende. Som dansker blev jeg da bekymret over at høre, at mine kolleger bragte den slags meldinger tilbage til ECRI. Og jeg ville også have troet, at den danske regering var blevet bekymret - og have ønsket at undersøge sagen for at sikre, at det ikke var sandt. Hvis det er sandt, ville man kunne bebrejde ECRI, at man ikke havde ladet oplysningerne gå videre til den danske regering. Det forekommer derfor ejendommeligt, at regeringen - uden yderligere undersøgelser - kan afvise kritikken som uberettiget. Ved regeringen i detaljer, hvad der bliver sagt ved alle landets domstole? I øvrigt skal det bemærkes, at Dokumentationscenteret for Racisme har lavet en lille pilotundersøgelse, hvor der fremlægges eksempler på diskrimination indenfor domstolssystemet. Der synes således tilstrækkeligt belegg for, at regeringen kunne foranstalte en egentlig undersøgelse. Så vidt går ECRI imidlertid ikke. ECRI opfordrer blot til, at regeringen sikrer, at al domstolspersonale er bekendt med nationale og internationale juridiske instrumenter omhandlende diskrimination. Det er svært at foreslå, at en sådan stillfærdig opfordring, kan afstedkomme et sådan raseri.

Det er meget alvorligt at anføre, at dommere, anklagere og advokater ikke i passende grad tager relevant national og international lovgivning i betragtning, og at ECRI er dybt bekymret over meldinger om, at visse dommere er forudindtagede over for vidner og anklagede fra etniske minoriteter. Dette er baggrunden for, at regeringen finder, at disse påstande burde have været underbyggede. Det forudsættes, at ECRI's rapport, jf. mandatet, bygger på faktuelle analyser.

4. ECRI anfører, at politiet generelt er tilbageholdende med at undersøge klager fra muslimer over hadefulde udtalelser rettet mod dem (punkt 89).

Regeringen afviser kritikken og anfører i den forbindelse, at det ikke fremgår, på hvilket grundlag kritikken fremføres. Danmark anfører, at straffelovens § 266 b fortolkes i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 10, herunder retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Ifølge denne retspraksis er ytringsfrihed et af de essentielle grundlag for et demokratisk samfund og et af de grundlæggende betingelser for samfundets udvikling og individuel selvudvikling.

Som nævnt ovenfor under 23, 2. del), er det ECRI's generelle opfattelse, at § 266b burde finde anvendelse i flere situationer - og ECRI finder, at dette vil være muligt uden at komme i konflikt med internationale konventioner om ytringsfrihed. Eller vores egen grundlovs bestemmelser.

Bemærkninger under dette punkt angår det forhold, at ECRI's påstande er ganske udokumenterede.

- 5. ECRI opfordrer den danske regering til at behandle alle, der modtager sociale ydelser, ens, idet den nuværende startydelse svarer til indirekte diskrimination af nyligt ankomne flygtninge og immigranter i modstrid med internationale retsnormer (45).**

Denne opfordring er efter den danske regerings opfattelse uberettiget, idet reglerne om start- og introduktionsydelsen ikke svarer til indirekte diskrimination af nyligt ankomne flygtninge og indvandrere. Det har været afgørende for regeringen, at reglerne er i overensstemmelse med internationale forpligtelser. Det bemærkes, at der er et normalt princip i de fleste lande, at offentlige ydelser varierer og kan være afhængige af, hvor mange år den pågældende har været aktiv på arbejdsmarkedet.

- 6. ECRI anfører, at forskning har vist, at start- og introduktionsydelsen øger fattigdomsniveauet hos minoritetsgrupper med den logiske risiko, at nogle benytter sig af kriminalitet for at overleve (41). ECRI anfører, at det forhold, at personer, der har fået afslag på opholdstilladelse i Danmark, og som nægter at samarbejde om udsendelse, ikke får andre ydelser end mad i et cafeteria og tøj, fører til, at nogle af de pågældende tvinges til et liv i kriminalitet (54).**

Regeringen er ikke enig i disse påstande og anfører, at ECRI's påstande et helt udokumenterede.

ECRI hævder ikke, at de begrænsede ydelser til afviste asylansøgere "fører til at nogle af de pågældende tvinges til et liv i kriminalitet". ECRI skriver udtrykkeligt "angiveligt", hvilket klart angiver, at det har ECRI ingen mening om, men det er der altså nogle, der mener.

Som det allerede fremgår ovenfor, er det afgørende for regeringen på dette punkt primært, at de oplysninger, som ECRI angiver i sin rapport, er udokumenterede.

- 7. ECRI påstår, at regeringens afhængighed af Dansk Folkeparti har givet Dansk Folkeparti betydeligt råderum, hvilket giver partiet mulighed for at presse en anti-indvandringsdagsorden igennem og at få gennemført love, der i realiteten uproportionalt skader minoritetsgrupper. Stramningerne af udlændingeloven, integrationsloven og statsborgerskabsloven er et bevis på denne indflydelse. Foranstaltninger, der bliver præsenteret som at have til formål at forbedre minoritetsgrupperes integration i det danske samfund, har i realiteten en diskriminerende effekt, der udelukkende marginaliserer dem yderligere (punkt 104)**

Danmark afviser kritikken under henvisning til, at kritikken findes subjektiv og af politisk karakter. Det anføres, at flere lovændringer i udlændingeloven og integrationsloven siden 2001 er gennemført ikke alene med Dansk Folkeparti, men også med Socialdemokraterne. Der henvises endvidere til de mange integrationstiltag, regeringen har iværksat.

8. **ECRI beklager dybt, at Nævnet for Etnisk Ligestilling blev lukket den 31. december 2002 i medfør af loven om etablering af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder. ECRI anfører, at dette tiltag blev taget som led i lukning eller nedskæring af mere end 100 organisationer, som af regeringen blev anset for at være blandt "smagsdommerne" (32).**

Denne kritik fra ECRI's side er ikke berettiget, eftersom de fleste af de opgaver, som blev varetaget af Nævnet for Etnisk Ligestilling, i det store hele er blevet overdraget til Institut for Menneskerettigheder, som er en del af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder.

Regeringen er ikke enig i påstanden om begrundelsen for at nedlægge Nævnet for Etnisk Ligestilling, idet hovedformålet med beslutningen om at lukke en række overflødige råd, nævn og komitéer først og fremmest var at frigøre ressourcer med henblik på en forbedring af velfærden og for det andet at forenkle den statslige forvaltning og forbedre adgangen for borgerne.

Som nævnt oven for (under 22, 2.del) er der ikke længere ressourcer til at foretage den kortlægning af diskriminationen, som efter ECRI's opfattelse er nødvendig. Regeringen har således fjernet ressourcer fra de institutioner, der kunne kortlægge forholdene - og beklager sig nu forarget over manglende beviser!

Dette punkt er primært medtaget i oversigten, idet ECRI ved ikke at gengive regeringens oplysninger giver et ensidigt og ufuldstændigt billede af situationen i Danmark. Som det allerede er anført ovenfor, har Institut for Menneskerettigheder i det store hele overtaget de opgaver, som tidligere blev varetaget af Nævnet for Etnisk Ligestilling. Der kan i øvrigt henvises til regeringens bemærkninger i matrixen under punkt 32.

9. **ECRI anfører, at regeringens beslutning om at begrænse eller trække støtten tilbage fra mange NGO'er og andre specialiserede organer skyldes, at de af regeringen blev anset for at være smagsdommere, som forsøgte at "undertrykke den offentlige debat med dets tyranni". ECRI anfører endvidere, at effekten af denne beslutning, som er blevet forstærket af problemerne med Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling, har været at skabe et tomrum, hvor minoritetsgrupper befinder sig i en endog endnu mere sårbar situation end omtalt i ECRI's anden rapport (34). ECRI anbefaler på den baggrund, at den danske regering giver NGO'er samt andre særlige organer tilstrækkelige ressourcer med henblik på at sikre, at de på passende vis kan assistere minoritetsgrupper med at løse de problemer, som de står overfor (36).**

ECRI bedømmer alene den danske regerings motiver på politiserende udokumenterede påstande og rygter. Regeringen fastholder, at minoritetsgrupper faktisk har muligheden for at blive hørt i Danmark, og at deres synspunkter tages alvorligt. Der henvises til flere organisationer, der varetager minoriteters rettigheder, og som inddrages i den lovgivende proces gennem høringer. Der henvises desuden til, at midlerne til integration, og dermed også til bekæmpelse af diskrimination, generelt er øget, ligesom der er en række

fonde, der kan understøtte aktiviteter fra private og NGO'er. Det samlede beløb for sådanne fonde i Integrationsministeriet var 230 mio. kr. i 2005. Regeringen tager på den baggrund afstand fra ECRI's anbefaling.

- 10. ECRI anbefaler, at den danske regering tager den europæiske statsborgerskabskonvention i betragtning ved enhver ændring af indfødsretsloven. ECRI anbefaler videre, at enhver ændring af den danske indfødsretslov sker i overensstemmelse med artikel 5 i den europæiske statsborgerskabskonvention (13).**

Regeringen finder denne anbefaling uberettiget, idet der hermed antydes, at Danmark ikke lever op til sine forpligtelser i medfør af den europæiske statsborgerskabskonvention, hvilket ikke er tilfældet. Ifølge artikel 5 i den europæiske statsborgerskabskonvention må nationale regler om statsborgerskab ikke indeholde forskelle eller omfatte praksis, der indebærer, at der finder forskelsbehandling sted på grund af køn, religion, race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse. Enhver kontraherende stat skal desuden følge princippet om ikke at forskelsbehandle sine statsborgere, uanset om de har erhvervet indfødsret ved fødsel eller efterfølgende. Anbefalingen er ikke underbygget af ECRI.

Der henvises til bemærkningerne under punkt 15, 2. del

Dette punkt er primært medtaget i oversigten, idet ECRI's anbefaling ikke er underbygget. Der henvises Der henvises i øvrigt til regeringens matrix under punkt 13.

- 11. ECRI anbefaler, at Danmark indtager en mere proaktiv tilgang i forhold til at sikre gennemførelsen af loven om etnisk ligebehandling ved at sikre, at mulige ofre for diskrimination er opmærksomme på dens eksistens og mekanismerne for at påberåbe sig den ved domstolene (28). ECRI baserer sin anbefaling på, at meget få sager er blevet indbragt for domstolene i medfør af loven om etnisk ligebehandling, hvilket ifølge ECRI skyldes, at Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling har for få beføjelser til at undersøge sagerne, og at det er for svært og dyrt for gennemsnitsofret selv at indbringe sager for domstolene (27).**

Regeringen er ikke enig i ECRI's påstand om, at det forhold, at der kun er blevet indbragt én sag for domstolene i medfør af loven om etnisk ligebehandling, betyder, at man kan konkludere, at personer ikke er opmærksomme på den beskyttelse, som loven om etnisk ligebehandling giver, eller at beskyttelsen er for begrænset. Et af hovedformålene med loven er at give ofre for diskrimination et fleksibelt, billigt og hurtigt alternativ til domstolene.

- 12. ECRI anfører, at Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling alene behandler klager over diskrimination af racistiske eller etniske grunde og ikke dækker religiøs diskrimination (32).**

Klagekomitéen for etnisk ligebehandling er en del af Institut for Menneskerettigheder, der er det danske ligebehandlingsorgan, jf. direktiv 2000/43/EF om gennemførelse af

princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse art. 13. Danmark har henlagt alle de heri krævede kompetencer til Institut for Menneskerettigheder.

Danmark har herudover tildelt instituttet kompetence til at foretage egentlig klagesagsbehandling af sager om forskelsbehandling og er således gået videre end det af direktivet krævede.

Regeringen henviser i øvrigt til, at Institut for menneskerettigheder overvåger regeringen for så vidt angår overholdelse af menneskerettighederne, herunder religionsfriheden, som er beskyttet af både den danske grundlov og flere menneskerettighedskonventioner, som Danmark har tiltrådt – blandt andet FN's konvention om civile og politiske rettigheder og den Europæiske Menneskerettighedskonvention. En person, der mener sig forskelsbehandlet på grund af religion kan anlægge sag ved de almindelige domstole.

Jeg kan kun henvise til, at der i den danske debat har været forslag fremme om et egentligt råd til behandling af klager i stil med Ligebehandlingsrådet, der kan behandle klager fra parterne over kønsdiskriminering. Klagekomitéen har meget begrænset mulighed for at behandle klager. Hvis den indklagede part således ikke svarer eller benægter forholdet, har klagekomitéen ikke yderligere muligheder, men må lade sagen ligge. Dermed sættes komitéens eneste funktion ud af kraft: Muligheden for at indstille sagen til fri proces. Forudsætningen for at gøre dette er nemlig, at komitéen først har vurderet, at loven er overtrådt. Derefter er der kun domstolene, der må antages at være forholdsvis uegnede som forum for disse sager, hvor klageren ofte vil være en ressourcetsvag person, der måske oven i købet har begrænset kendskab til de danske samfund, og hvordan det fungerer. ECRI finder, at der burde oprettes et råd svarende til det, der findes for ligebehandling mellem kønnene.

Dette punkt er primært medtaget i oversigten, idet ECRI ved at undlade at gengive regeringens oplysninger i sin rapport ikke giver det fulde og retvisende billede af situationen i Danmark. Ud over de ovennævnte oplysninger kan der henvises til regeringens matrix under punkt 32.

13. ECRI kritiserer, at antallet af asylansøgere og familiesammenførte er faldende, mens antallet af tilladelser – som er økonomisk attraktive for Danmark - til at arbejde eller studere er stigende (afsnit 51). ECRI udtrykker bekymring over, at de danske undtagelser til familiesammenføringsreglerne for studerende og kvalificerede arbejdstagere er blevet vedtaget i et klima, hvor minoritetsgrupper omtales som en byrde for økonomien og en trussel mod velfærdssamfundet (51).

Regeringen deler ikke ECRI's opfattelse af, at minoritetsgrupper omtales som en byrde for økonomien og en trussel mod velfærdssamfundet. Regeringen mener, at det må være legitimt at kræve, at en familiesammenføring betinges af en stabil indkomst i det omfang, hvor internationale forpligtelser respekteres. Regeringen henviser desuden til, at der meddeles flere opholdstilladelser til udlændinge i Danmark i dag end i 2001, og at der er et generelt fald i antallet af asylansøgere i EU.

Regeringen mener, "at det må være legitimt at kræve, at en familiesammenføring betinges af en stabil indkomst i det omfang, hvor internationale forpligtelser respekteres". Citatet taler for sig selv. Naturligvis er det legitimt (i betydningen lovligt) - men det kan vel ikke nægtes, at der er tale om forskelsbehandling mellem den, der har en - for Danmark - økonomisk attraktiv ægtefælle og den, hvis ægtefælle er uden uddannelse.

Dette punkt er primært anført i oversigten, idet der er tale om meget politiserende bemærkninger fra ECRI's side. Man får ikke det indtryk, at ECRI's bemærkninger er begrundet i en faktuel analyse, jf. ECRI's mandat. Det er glædeligt, at ECRI er enig i, at forsørgelseskravet er legitimt (i betydningen lovligt). For så vidt angår spørgsmålet om forskelsbehandling må det afgørende være om en sådan forskelsbehandling er berettiget og ikke er diskriminerende, hvilket er tilfældet med forsørgelseskravet.

14. ECRI anbefaler, at asylansøgere bør have adgang til arbejdsmarkedet i Danmark for at hindre isolering (punkt 59).

Danmark afviser kritikken og opfordrer ECRI til at henvise til internationale anbefalinger vedrørende adgangen til arbejdsmarkedet, at tage hensyn til, at der straks, der er meddelt asyl, iværksættes integrationsforanstaltninger, og til at adgang til arbejdsmarkedet under asylansøgningsfasen kan have den effekt, at folk uden behov for beskyttelse udnytter asylsystemet til at arbejde. Når asylsystemet udnyttes, går det ud over de virkelige flygtninge.

Misforståelse fra regeringens side. ECRI's anbefalinger vedrører områder, hvor der er risiko for diskrimination. ECRI's anbefalinger støtter sig ikke nødvendigvis på internationale anbefalinger.

Dette punkt er primært anført i oversigten, idet der er tale om en politiserende bemærkning. Det må være op til det enkelte land, om man ønsker at integrere asylansøgere allerede ved indreisen, og der henvises til regeringens bemærkninger i matrixen under punkt 59 og 56.

Ifølge ECRI's mandat (artikel 1) skal ECRI varetage sin opgave ud fra perspektivet om at beskytte menneskerettighederne – i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, dets tillægsprotokoller og relateret praksis. Det var derfor forudsat, at anbefalinger byggede på dette grundlag.

15. ECRI anfører, at der er mange fordomme blandt arbejdsgivere og arbejdstagere om kvalifikationer hos minoritetsgrupper generelt og særligt blandt muslimer. ECRI anfører, at regeringen ikke har taget skridt til at bekæmpe disse fordomme (punkt 64)

Regeringen afviser ECRI's påstand under henvisning til, at en undersøgelse fra december 2005 foretaget af LO viser, at 92,7 % af de adspurgte personer ikke havde problemer med at arbejde sammen med personer med etnisk minoritetsbaggrund. En under-

søgelse foretaget af Institut for Konjunktur-Analyse (IFKA) i januar 2006 viser, at hovedparten – 84 procent – af private og offentlige arbejdsgivere ikke har haft nogen form for problemer med ansættelse af personer med anden etnisk baggrund end dansk. Det er meget få virksomheder, der har haft problemer med religion (1%), påklædning (0%) eller tørklæder (0%). 79 procent af lederne inden for den private sektor svarer direkte adspurgt i IFKA's undersøgelse, at deres erfaringer med nydanskere på arbejdspladsen er meget eller overvejende gode. Tallet for den offentlige sektor er 81 procent.

Danmark afviser påstandene om, at regeringen ikke har taget skridt til at bekæmpe fordomme under henvisning til regeringens handlingsplan fra november 2003 til fremme af ligebehandling og mangfoldighed og til bekæmpelse af racisme. Der er desuden afsat særlige midler i 2006-2009 på 32 mio. kr. til at styrke mangfoldighed på arbejdspladserne.

Regeringens bemærkninger forekommer selvmodsigende. Hvis alt er godt på arbejdsmarkedet, hvorfor er en stor procentdel af indvandrerne så arbejdsløse - også dem, der er uddannet i Danmark? Og hvorfor har regeringen afsat 32 mil. kr. til at styrke mangfoldighed?

Det er forkert at påstå, at regeringen ikke har taget skridt til at bekæmpe fordomme, jf. bemærkningerne i matrixen punkt 64. Det forhold, at der er mange arbejdsløse indvandrere og efterkommere, skyldes også kvalifikationer, uddannelsesniveau og geografisk mobilitet, og der er ikke belæg for ensidigt at begrunde dette med diskrimination og fordomme. Det er ikke regeringens hensigt at påstå, at alt er godt på arbejdsmarkedet. Punktet er primært medtaget i oversigten, idet ECRI ikke har anført regeringens bemærkninger i sin rapport og dermed giver et ufuldstændigt og unuanceret billede af situationen i Danmark. Rapporten hviler således ikke på en faktuel analyse, jf. ECRI's mandat.

16. ECRI kritiserer regeringens indsats for at reducere frafaldet på de erhvervsfaglige uddannelser blandt etniske minoriteter (punkt 72).

Regeringen henviser til de mange initiativer, regeringen har iværksat for at imødegå problemet.

Regeringen anlægger en besynderlig fortolkning af ECRI's henstilling. ECRI skriver, at det henstilles, at den danske regering "fortsætter og udvider".(77) ECRI er med andre ord tilfreds med initiativet, men beklager den ringe økonomiske støtte (72)

Dette punkt er primært medtaget i oversigten, da ECRI ikke i højere grad har gengivet regeringens oplysninger i sin rapport, hvilket giver et ufuldstændigt billede af situationen. ECRI finder derimod grundlag for at henvise til ét konkret projekt, der efter ECRI's opfattelse har fået for lidt støtte (500.000 kr.), uden at denne påstand er nærmere begrundet. Der kan i øvrigt henvises til regeringens matrix punkt 34 om generelle puljer under Integrationsministeriet, der giver støtte til et hav af øvrige projekter.

- 17. ECRI vurderer, at reglerne om boligplacering af nyankomne flygtninge kan føre til deres isolation (43), og ECRI anbefaler kraftigt, at tiltag for at sikre mere multikulturelle boligområder ikke fører til den modsatte effekt, hvor minoriteter bosættes i områder, hvor de isoleres (82).**

Regeringen har opfordret ECRI til at tage hensyn til, at ordningen med boligplacering kan være fremmede for integrationen mellem danskere og flygtninge i det daglige liv i de mindre kommuner, og at regeringen i forbindelse med sin strategi i forhold til udsatte boligområder er opmærksom på vigtigheden af, at der ikke sker isolering. ECRI har imidlertid fastholdt sin anbefaling.

- 18. ECRI antyder, at regeringen må sikre, at antisemitiske udtalelser bliver behørigt undersøgt og straffet efter straffelovens § 266 b (punkt 87).**

Regeringen afviser kritikken under henvisning til, at adskillige af de sager, der har omhandlet overtrædelse af straffelovens § 266 b vedrører antisemitiske udtalelser. Endvidere bliver kriminelle handlinger med et formodet racistisk eller religiøst motiv rapporteret til Rigspolitiet.

- 19. ECRI påstår, at situationen for muslimer i Danmark er forværret, jf. blandt andet Muhammed-sagen, og at klimaet for meningsudveksling i Danmark er stærkt intolerant (punkt 89).**

Danmark afviser ECRI's kritik ved at henvise til regeringens mange integrationstiltag, samt at regeringen løbende imødegår fordomme og misforståelser. Der henvises i øvrigt til de klare meldinger i statsministerens nytårstale.

Det bemærkes, at statsministerens nytårstale ligger efter vedtagelsen af ECRI's rapport, hvilket klart fremgår af forordet. Rapporten er dateret 16. december 2005. Med hensyn til det intolerante klima, skal blot bemærkes, at jeg mange gange har set og hørt beskrivelser af den muslimske kultur som "middelalderlig" eller med ordet "såkaldte" vedhæftet.

Dette punkt er primært medtaget i oversigten, idet ECRI ikke har fundet grundlag for at medtage regeringens oplysninger i matrixen. Når ECRI undlader at gengive disse oplysninger, gives der et ufuldstændigt billede af situation i Danmark, og rapporten findes ikke at hvile på en faktuel analyse, jf. ECRI's mandat. Det afgørende er ikke, at statsministerens nytårstale ikke er nævnt i rapporten, og der henvises i øvrigt alene til denne i en bisætning. Det afgørende er, at der ikke er henvist til de oplysninger, der fremgår af matrixen punkt 88 og 89.

- 20. Det anføres, at medierne og politikerne spiller en afgørende rolle med det billede, de tegner af minoriteter, og ECRI beklager dybt, at de bruger deres rolle til at skille frem for at bringe mennesker sammen (punkt 106)**

Regeringen henviser til undersøgelser, der viser, at holdningen i forhold til etniske minoriteter er forbedret.

Jeg overlader dette punkt til læserens vurdering.

Netop fordi ECRI's rapporter bliver vurderet af læseren, bør de vel give et bredt udsnit af de tilgængelige oplysninger og undersøgelser og ikke alene de oplysninger, der tegner et negativt billede af situationen. Ifølge ECRIs' mandat skal rapporten hvile på en faktuel analyse. Hvis ECRI havde refereret de undersøgelser, regeringen henviser til, ville det have givet et mere dækkende billede. Der henvises til matrixen punkt 106 for nærmere oplysninger om disse undersøgelser.

4. Væsentlige anbefalinger vedrørende Danmarks forhold til internationale konventioner og anbefalinger:

Heller ikke i denne del, har jeg fundet anledning til at kommentere alle punkter, der i høj grad drejer sig om forskellige vurderinger af samme faktum. Derfor blot enkelte bemærkninger.

Dette afsnit er alene en forkortet faktuel gengivelse af de elementer i rapporten, der vedrører Danmarks forhold til internationale konventioner og det, som er anført i rapporten og regeringens matrix herom. Der henvises til regeringens matrix for nærmere oplysninger om regeringens synspunkter.

1. ECRI påpeger, at Danmark ikke har taget skridt til, bortset fra EMRK, at inkorporere internationale menneskerettighedskonventioner i sin nationale lovgivning (9).

Regeringen bemærker hertil, at alle de menneskerettighedskonventioner, som Danmark har ratificeret, kan påberåbes for og anvendes af domstolene.

Ad 1) Der henvises til svaret under 1) i anden del.

Der henvises til regeringens samlede bemærkninger under punkt 9 i matrixen.

2. ECRI påpeger, at start- og introduktionsydelsen svarer til indirekte diskrimination af minoritetsgrupper, idet de fleste af de danskere, der har været uden for Danmark i den omhandlede periode ikke har behov for sociale ydelser (41).

Regeringen understreger, at det ved fremsættelse af nye lovforslag er afgørende for regeringen, at Danmarks internationale forpligtelser respekteres. Således er lovgivningen vedrørende start- og introduktionsydelsen i overensstemmelse med 1951 flygtningekonventionen, FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og konventionen om afskaffelse af enhver form for racediskrimination samt EMRK.

ECRI skal atter bemærke, at dets anbefalinger ikke nødvendigvis hviler på internationale konventioner. En lovgivning kan være i overensstemmelse med internationale konventioner, men alligevel give konkret mulighed for indirekte diskrimination.

Der henvises til regeringens samlede bemærkninger under punkt 41 i matrixen.

3. ECRI opfordrer den danske regering til at genoverveje udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring i lyset af EMRK artikel 8 og opfordrer på det kraftigste Danmark til at tage højde for anbefalinger fra internationale fora (53).

Regeringen er af den klare opfattelse, at den danske udlændingelovs bestemmelser om familiesammenføring lever op til Danmarks internationale forpligtelser i medfør af EMRK artikel 8. Regeringen påpeger endvidere, at man allerede har foretaget relevante ændringer af udlændingeloven som følge af kritikken indeholdt i Europarådets menneskerettighedskommissærs rapport af 8. juli 2004.

4. ECRI anbefaler, at der indføres advokatbistand under hele proceduren i asylsager (57).

Regeringen anfører, at enhver anbefaling på dette område bør bygge på internationale forpligtelser eller anbefalinger. Der henvises til, at asylansøgeren til enhver tid kan kontakte en advokat, at der er gratis advokatbistand i anden instans under Flygtningenævnets behandling af sagen, og at EU-lovgivning, der ligeledes overholder internationale forpligtelser, ikke stiller krav om gratis advokatbistand i første instans.

Se svaret lige ovenover under 2), 4. del.

Tilsvarende gælder bemærkningerne til ECRI's bemærkninger.

5. ECRI anfører, at Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling har mange mangler, der udelukker den fra at opfylde alle kriterierne for særlige organer i "General Policy Recommendation No. 2"'s forstand (32).

Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling opfylder efter regeringens opfattelse kravene i den førnævnte anbefaling, idet det fremgår af kapitel 2, princip 3, at særlige organer bør besidde så mange som muligt af de deri opregnede funktioner og beføjelser i overensstemmelse med de nationale forhold. Det følger endvidere af Kapitel B, princip 2, at særlige organer kan udformes på forskellige måder afhængig af nationale juridiske og administrative traditioner og kan oprettes som centre/kontorer til bekæmpelse af racisme og fremme af lige muligheder eller andre former, herunder med bredere formål inden for menneskerettighedsområdet generelt.

Se bemærkningerne ovenfor under 11 og 12) 3. del.

Tilsvarende gælder bemærkningerne til ECRI's bemærkninger.

6. ECRI anfører, at Danmark ikke har taget skridt til at ændre måde hvorpå der undervises i historie i overensstemmelse med anbefalingen i "General Policy Re-

commendation No. 1” vedrørende bekæmpelse af racisme, fremmedhad, antisemitisme og intolerance (38).

Regeringen påpeger, at et af formålene med historieundervisningen er at integrere andre kulturer i undervisningen. Enhver undervisning i folkeskolen og på ungdomsuddannelserne tager udgangspunkt i den enkelte elev, herunder elever med anden baggrund end dansk.

- 7. ECRI anbefaler, at den danske regering sikrer, at pensum på alle klassetrin inkluderer undervisning i menneskerettigheder generelt samt særligt racisme og race-diskrimination og kulturel mangfoldighed, og at dette sker på en tværgående måde (39).**

Regeringen påpeger, at undervisning i disse områder allerede er et element i de obligatoriske fag som f.eks. historie og samfundsfag.

- 8. ECRI gentager sin anbefaling af, at Danmark ratificerer det reviderede ”European Social Charter” samt ”The Convention on the Status of the Legal Status of Migrant Workers”. ECRI anbefaler endvidere, at Danmark ratificerer Protokol no. 12 til EMRK, og at Danmark accepterer bestemmelserne i artikel 19 af ”The European Social Charter”. ECRI anbefaler endelig, at Danmark ratificerer ”The International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of their Families.” (7)**

Den danske regering påpeger, at flertallet af de europæiske lande i lighed med Danmark ikke har ratificeret ”The Convention on the Legal Status of Migrant Workers” eller ”The Convention for the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their families.”

ECRI er fuldt vidende om, at mange andre stater heller ikke har ratificeret de nævnte internationale menneskerettighedskonventioner - derfor opfordrer ECRI også disse lande til at ratificere. Men nu drejer denne rapport sig jo om Danmark....

Der er tale om en ikke uvæsentlig faktuel oplysning, der alene påpeges fra regeringens side.

- 9. ECRI anfører, at racistiske organisationer fortsat ikke er forbudt i Danmark (22). ECRI anbefaler herefter i overensstemmelse med ”Policy recommendation No. 7 on national legislation to combat racism and racial discrimination”, at den danske regering kriminaliserer skabelsen eller lederskabet af grupper, der fremmer racisme samt støtte til sådanne grupper (25).**

Regeringen påpeger, at det allerede følger af den danske grundlovs § 78, at foreninger i de i bestemmelsen nævnte tilfælde kan opløse ved dom. Ligeledes kan enkeltpersoner retsforfølges for racistiske udtalelser, der falder ind under straffelovens § 266 b.

10. ECRI gengiver et ønske fremsat af danske NGO'er vedrørende oprettelsen af en ombudsmand med ansvar for sager vedrørende diskrimination i den danske forvaltning (34).

Regeringen finder, at oprettelsen af en sådan institution vil resultere i, at der oprettes en institution med ansvar for opgaver, der svarer til Institut for Menneskerettigheder. Regeringen påpeger endvidere, at Folketingets ombudsmand også tager sig af klager om direkte og indirekte diskrimination i forvaltningen.

Der henvises til svaret under 11 og 12) 3. del.

Tilsvarende gælder for bemærkningerne til ECRI's bemærkninger.